

Magyarok!

*Nem volt elég? Még
nem volt elég? Hát
nem volt elég?
Nem szakadt elég
ostor? Eleven
áldozat nem szakadt?
Eleven derekunk
nem szakadt?
Nem volt elég a megtöretéshez?
szétszóratáshoz?*

— *Nem!*

*Nem volt elég a meg-nem-töréshez?
lenni-tudáshoz?*

— *Nem.*

*Szakadj csak ostor:
nem.*

Anziksza a Jóistennek

*Bizsergetem az éjszaka talpát, felparázsló
cigarettaival járok az emberidő
neon-rovaros rengetegében, a 20. század
zsúfolt pavilonjában, fekete ég alatt,
kiszolgáltatva a létezésnek, a lét tudatának,
sápasztó életnek kiszolgáltatva,
kiszolgáltatva az érzékszerveknek, a döglött anyag
kényének kiszolgáltatva,
tudatom továbbá, hogy némi elégtétel gyanánt
az emberidő minden második napján
illetlen öröm tölt el: nem borotválkozom,
valamint boldogságom még a jelen foglalatosság:
cigarettaival bizsergetni a lajhár éjszaka talpát.*

Kutyák

Kutyák eregetik az ugatást,
mint a halak a buborékot.
Mélykék, pavlovi éjszakák
fölött csillagok, bozsog az égbolt.

„Metszett nyakunkon herezacskók:
steril lombikok nőnek.
Dühünk habja csurog,
csöpög nedve ingereinknek.

Láncos hínár: idegeinken
gyávaság pórása, konc és kolonc.
Tömi a vitrint hány pityérem!
Nem volt korcsabb sosem a korcs.

Undorodnak az igazabb társak,
csattognak kiverve, habos foggal.
Mi vermelünk nekik nyársat.
Sárga húgy lelkünk a lombikokban.

Bebugyogjuk az éjszakát,
görbe kandúrnak rá a holdat,
s addig hergeljük szegény cicát,
míg Isten könnyei elpotyognak.”

Bugyorog az idült ugatás,
ám Mäcky Messer, a cápa,
jön mint vén parkőr s minden kutyát
fölszúr szemétnék sétabotjára.

